

Spaensweerd

Herenronde

Programma Brummense Herenclub:

1. Vrijdag 7 September 2007

- 's middags: organisatie treft voorbereidingen
- 's avonds: aankomst overige leden van de Herenclub, koffie en uitleg weekend activiteiten, ploegen-indeling, borrelen, spel en conversatie

2. Zaterdag 8 September 2007

- 09.00 uur ontbijt
- 10.00 uur vertrek
- 12.00 - 13.00 uur lunch
- 16.00 uur borrelen
- 18.00 uur opmaak voor het diner
- 19.00 uur diner
- 21.00 uur grand gala du disque

3. Zondag 9 September 2007

- 's ochtends: ontbijten en herendienst (=corvee) in huis en tuin
- 's middags: diverse herenspelen en vertrek

*De historische buitenplaats Spaensweerd,
gelegen in de uiterwaarden van de IJssel,
dateert uit de 17e eeuw.*

Het is rond 1650 gebouwd door J.Schimmelpenninck van der Oye.

Het is tot 1812 in de familie gebleven.

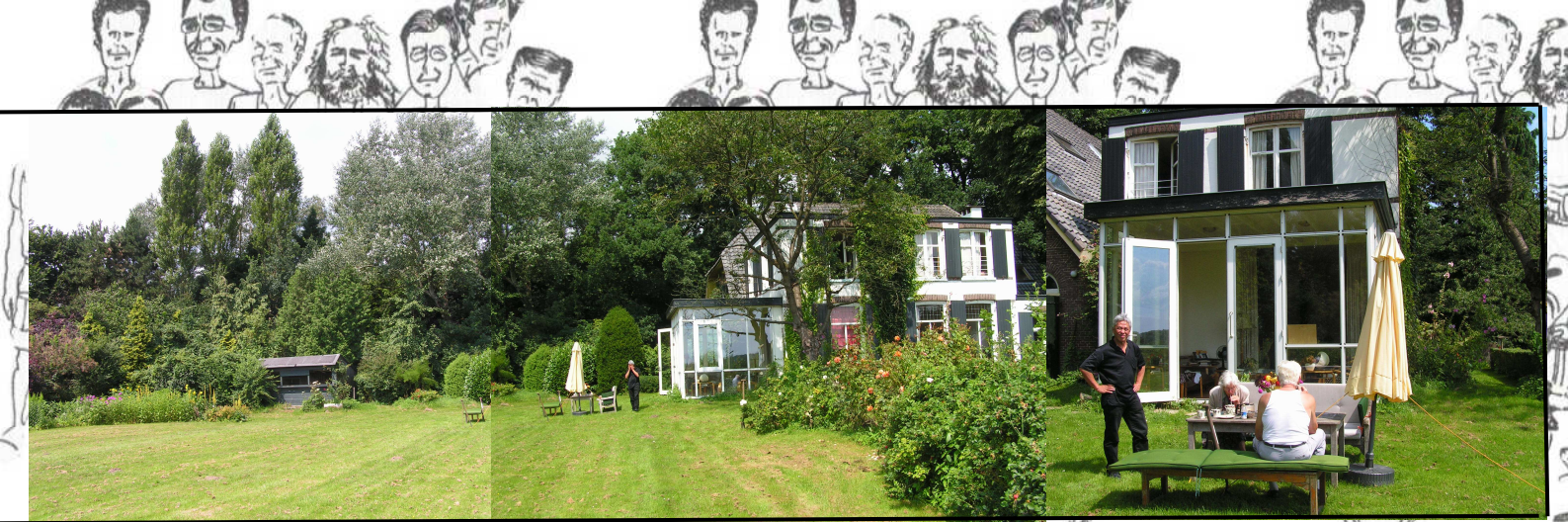
Van 1812 tot 1920 zijn er 15 verschillende eigenaren geweest.

Daarna kwam het in bezit van E.W. gravin van Rechteren Limpurg, die gehuwd was met Mr.W.P.graaf van Bylandt, opperhofmaarschalk van koningin Wilhelmina. Deze verkochten het na de Tweede Wereldoorlog aan de familie Reesink.

In 1987 verwierf de huidige eigenaar, de heer H.Hummelen Spaensweerd.

In 1835 vond de laatste grote verbouwing plaats en kreeg het haar huidige empire aanzien.

Route Herenronde Spaensweerd:

1. Spaensweerd-Bronkhorst-Doesburg-Hoenderloo

- Van Spaensweerd via het pontje naar Bronkhorst: een prachtig dorpje
- Via Rha, Olburgen het fietspad op langs Fraterwaard, IJssel, naar Doesburg
- Langs een grote weg naar Dieren voor de koffie, daarna terug richting Ellecom
- paddestoel nr. 20350>; 20348^; 20879^; 20353<; 21063<; 21061>; 21059^; 23095^ / 23094^; 4716>; Deelen, Hoenderloo: lunchplek De Zevensprong (rond 12.00 uur)

2. Hoenderloo-Beekbergen-Lieren/Loenen-Dieren

- Via De Krim (3239 en 466 Miggelenbergweg) naar Beekbergen
- Apeldoornsch Kanaal via Lieren/oosterhuizen of Loenen naar Dieren
- Bij Eerbeek of Hall kan je naar Brummen
- Apeldoornsch Kanaal in Dieren naar het pontje

3. Dieren-Rha-Bronkhorst-Spaensweerd

- Pontje over naar Olburgen, via het fietspad naar Rha en Bronkhorst
- In Bronkhorst genieten van het dorpje en het terras (rond 16.00 uur)
- Voor/rond 18.00 uur via het pontje naar Spaensweerd

De Tour in elf sterke verhalen

WIELERWAA

Als u iemand over de gele trui hoort praten, over Alpe d'Huez en vooruit, over epo, dan is de link snel gelegd: Tour de France. Probeert u deze dan eens: biefstuk, blaasbalg, donzen dekbed en rattengif. Enig idee? Ook de Tour. Elf sterke verhalen uit de rijk gevulde oude doos van La Grande Boucle. TEKST JOCHEM DAVIDSE

TOUR
1950

De eerste neger is stomdronken

De Algerijn Abdel-Kader Zaaf baart bij zijn Tourdebuut in 1948 onmiddellijk opzien. Ten eerste omdat hij een neger is, ten tweede omdat hij na kilometer één van de in totaal 4922 het peloton al moet laten gaan. Het gaat veel te hard en hij geeft op. Maar twee jaar later is Zaaf terug. En hoe! De dertiende etappe van de Tour van 1950 wordt verreden in de verschroeiende hitte. De renners puffen en zuchten vanaf het startschot. Maar Zaaf niet. Zaaf heeft er zin in. Met nog ruim 200 kilometer voor de wielen

gaat hij met zijn landgenoot Marcel Molines op avontuur. Samen bouwen ze een voorsprong op van twintig minuten en het ziet er zowaar naar uit dat de twee Algerijnen

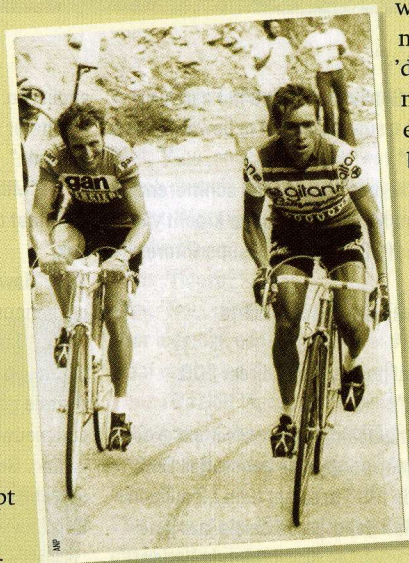
voor de dagzege gaan sprinten. Toch niet. Met nog slechts 20 kilometer te gaan begint Zaaf opzichtig over de weg te zwakken. In de verzengende hitte heeft hij alle drank die hem door toeschouwers is aange-reikt achterover geslagen en omdat dat lang niet allemaal frisdrank is, is de Noord-Afrikaan inmiddels knetterlam. In de schaduw van een boom slaapt hij kortstondig zijn roes uit. Wanneer omstanders hem wekken, klautert hij overeind. Hij wekt niet de indruk te weten wie of waar hij is, maar hij wil verder en stapt weer op de fiets. Hij rijdt nog enkele honderden meters en wordt dan door het publiek staande gehouden. Waarom in godsnaam? Zaaf rijdt de verkeerde kant op, het peloton tegemoet. Hij wil nog omdraaien en zijn fout herstellen maar zijn uitgeputte, van alcohol door-drenkte lijf staat het niet meer toe. In een ambulance komt Zaaf later in Nîmes over de meet. Einde Tour.

TOUR
1976

De derde bal van Joop

Joop Zoetemelk is de grootste Tourrenner die ons land ooit heeft gekend. Zes keer tweede, één keer winst. Maar ook buitengewone wielrenners hebben last van gewone wielerkwalen. In de Tour van 1976 krijgt Joop te kampen met

wat wielrenners een 'derde bal' noemen, een slecht behandelde steenpuist op het zitvlak. Met geen mogelijkheid kan hij nog op zijn zadel zitten. Totdat zijn schoonvader hem

een oplossing aanreikt: een biefstuk. Joop wordt dat jaar tweede met een biefstuk in de broek. Veel eerder dan Joop, in de Tour van 1939, heeft André de Korver last van precies dezelfde kwaal. Legendarisch sportjournalist en ploegleider Joris van den Bergh schrijft zelfs: 'Bij De Korver staat de Vesuvius op zijn hammen.' Da's geen pretje. Maar De Korver heeft er een passende oplossing voor. Om zijn derde bal te ontlasten snijdt hij een gat uit zijn zadel waar de puist precies in past.

NZIN

TOUR
1911

De gifbeker van Paul Duboc

Wat het wielrennen zo mooi maakt is de toegankelijkheid ervan. Iedereen kan kosteloos op een berg gaan staan om zijn favoriete renner een extra zetje te geven. Maar wie een zetje kan geven, kan ook een klap uitdelen, of nog gekker, een gifbeker. Dat laatste overkomt de Fransman Paul Duboc in 1911. Duboc is in de vorm van zijn leven en lijkt regelrecht op weg naar de eindzege. Totdat hij op een warme dag een fles aanpakt van een toeschouwer en het ding aan zijn lippen zet. Het wordt hem bijna fataal. Doktoren stellen later vast dat Duboc rattengif in het lijf heeft. Iemand heeft moedwillig geprobeerd de Tourfavoriet te doden. Maar dat is niet gelukt, sterker nog Duboc fietst de Tour van 1911 'gewoon' uit en wordt tweede.

TOUR
1936

Komt een Zeeuw in Frankrijk...

Wanneer de Zeeuw Theo Middelkamp in 1936 gevraagd wordt deel uit te maken van de allereerste Nederlandse Tourploeg, reageert hij wat terughoudend. Hij heeft nog nooit in zijn leven een berg gezien en hij spreekt geen woord Frans. Je zou denken dat het eerste een grotere handicap is dan het tweede, maar het omgekeerde is waar. Middelkamp zit in een kopgroep van zestien man en is op weg naar aan-

komstplaats Rijsel. De meeste van zijn medevluchters kent hij uit eerdere wedstrijden en hij weet dat hij van alle vluchters de rapste sprinter is. Zou het wat zijn, in je eerste Tour gelijk de eerste etappe winnen, gele trui, alles erop en eraan! Maar Middelkamp zal het succes niet smaken. Net als ze het plaatsnaambord Lille passeren, gaat de kopgroep op de pedalen. Middelkamp houdt zich rustig achterin. Wat zou hij in Lille gaan sprinten wanneer de meet in Rijsel ligt? Hij sprint niet mee en finisht zo als zestiende in Lille, de stad die we in het Nederlands Rijsel noemen...

Maar in diezelfde Tour pakt Middelkamp alsnog de eerste Nederlandse etappezege ooit. Op 14 juli 1936 fietst hij als snelste over de Alpenreuzen Lautaret, Télégraphe en Galibier. De Zeeuw die nog nooit van zijn leven een berg zag.

TOUR
1964

Vergeeten drama, elf doden

Als het om dodelijke slachtoffers in de Tour de France gaat, gaat het meestal over tragische gevallen als die van Tom Simpson en Fabio Casartelli. Niet veel mensen weten wat zich op 11 juli 1964 afspeelt, tijdens de

etappe Bordeaux-Brive. Een tankwagen die een van de helikopters van de Tour in de lucht houdt, rijdt om 13.15 uur het dorp Port-de-Couze in de Dordogne binnen. Via een scherpe bocht moet hij daar de brug op, maar de chauffeur rijdt veel te hard en kan de draai niet maken. De tankwagen komt in een haag van toeschouwers tot stilstand. Veertig man valt achterover het water in. Een kwartier later arriveert ook het peloton in Port-de-Couze. Net op het moment dat politie en omstanders acht doden uit het water halen. Drie anderen overlijden later in het ziekenhuis. De renners stappen af om zich te laten informeren over het drama. Niemand denkt nog aan fietsen, maar ze moeten. De Tour wacht op niemand. Alleen een gedenksteen op de plek des onheils herinnert nog aan het grootste ongeluk in de Tour ooit, verder hoort u er nooit iemand over. Of het moet de Belg Ward Sels zijn, die won de etappe. ▶

TOUR
1938

Een cocktail voor Vervaecke

Tijdens de Tour van 1938 sterft de Vlaming Felicien Vervaecke duizend doden. Hij krijgt de pedalen niet meer rond en braakt een rood goedje op. "Bloed, bloed," roept de directeur van de Belgische ploeg in paniek en hij dwingt zijn pupil tot stoppen. Dan komt

ook de verzorger erbij. "Dat is geen bloed, ik heb hem net vier eierdooiers en een paar glazen port gegeven, hij kon echt niet meer..."

TOUR
1947

De plattelandjongen & het luxehotel

Wanneer de twee Belgen Raymond Impanis en Briek Schotte bij hun Tourdebuut in 1947 aan de voet van de Alpen staan, weten zij niet wat zij zien. Moeten zij daar overheen? Maar zij

doen het. Dan wacht de volgende opdracht: slaappleaats vinden. Dat is niet eenvoudig, alleen een chique hotel heeft nog plaats. Schotte en Impanis vinden het

zonde van het geld maar hun vingers staan krom van de kou en ze vallen om van vermoeidheid. Vooruit dan maar. Impanis neemt nog de moeite zich op te frissen, maar zijn maat duikt direct zijn bed in. Wanneer Impanis de badkamer uitkomt, giert hij het uit. Als eenvoudige jongen van het Vlaamse platteland is Schotte duidelijk niet bekend met de luxe dingen des levens. Hij is dan ook niet onder zijn donzen dekbed gaan liggen, maar erin. Impanis zou later verklaren: "Alleen zijn hoofd stak tussen de rondvliegende pluimen uit."

TOUR
1904

Het eerste verboden middel

De Tour van 1998 staat voor altijd te boek als de Tour Dopa-ges. Hele ploegen worden wegens dopinggebruik uit koers genomen. De laatste jaren is het imago van de Tour – als eerlijke, schone sport – er zeker niet beter op geworden. Maar het gebruik van verboden middelen is van alle tijden. Uit de einduitslag van de tweede Tour de France, die van 1904, werden de eerste vier ridders zonder pardon geschrapt. Ook zij maakten gebruik van een verboden middel: de trein.

TOUR
1913

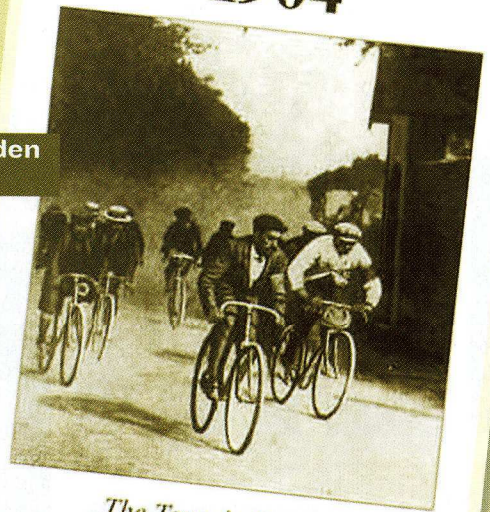
Eugène en de vloek van de vorken

Wanneer de Fransman Eugène Christophe in 1913 met meer dan een uur voorsprong de top van de Tourmalet (2100 meter) passeert, weet hij het zelf ook: nu moet het wel heel raar lopen, wil hij deze Tour niet winnen. En het loopt raar. In de afdaling breekt hij zijn voorvork. Omdat de reglementen in die tijd voorschrijven dat deelnemers op geen enkele manier hulp van

Jacques Seray

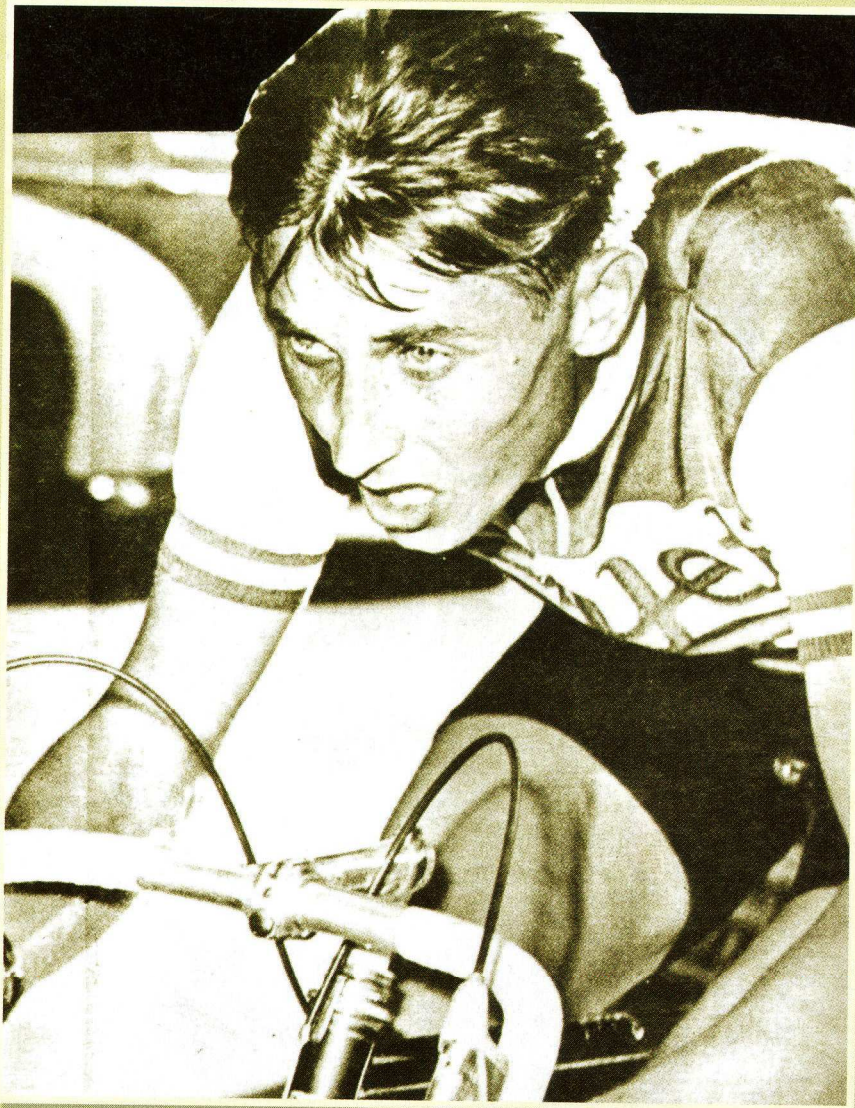
1904

The Tour de France which was to be the last

buitenaf mogen accepteren, zit er maar één ding op. Met de fiets op de rug – toen nog zo'n 20 kilo – loopt hij 14 kilometer naar de dichtstbijzijnde smidse in het gehucht Sainte-Marie-de-Campan. Omdat het onmogelijk is tegelijkertijd én de vork te smeden én het vuur gaande te houden, helpt de 12-jarige knecht van de smid een handje door de blaasbalg te bedienen. Hulp van buitenaf, dat mag niet, het zou hem later tien minuten straftijd opleveren. Wanneer Christophe na vier uur smeden weer op de fiets zit, is zijn Tour verloren, hij wordt slechts zevende in Parijs. Een mooi verhaal, maar het wordt nog mooier. Zes jaar later staat Christophe namelijk – met 53 minuten voorsprong – opnieuw op het punt de Tour te winnen. Helaas, in de voorlaatste etappe breekt hij, jawel, zijn voorvork. Hij wordt derde. En zelfs dan is het leed nog niet geleden. In de Tour van 1922, tijdens de afdaling van de Galibier, gaat het weer mis met Christophe. Voor de derde keer in zijn Tourcarrière breekt zijn voorvork. Omdat het reglement inmiddels is veranderd hoeft hij niet naar de smidse, hij mag een andere fiets gebruiken. Hij pakt de dichtstbijzijnde, die van de pastoor, maar kan op het oude brik geen potten breken. In Parijs eindigt hij als achtste. Wat best knap is op de fiets van de pastoor.

Jacques Anquetil was zo lam als een krijger en kon nauwelijks zijn stuur rechthouden

**TOUR
1961**

De legendarische dorst van Anquetil

Vijfvoudig Tourwinnaar Jacques Anquetil was niet alleen een legendarisch renner – en vooral tijdrijder wat hem de bijnaam 'Monsieur Chrono' opleverde – hij was ook een legendarisch drinker. Vooral whisky en champagne smaakten hem goed. Zo goed zelfs dat wie de volgende dag achter hem reed, een wel erg taaie dag had. Stinken die Anquetil, niet te harden! Ooit moest hij zelfs in z'n eentje een meter of 20 voor het peloton uit gaan rijden. Niet zozeer

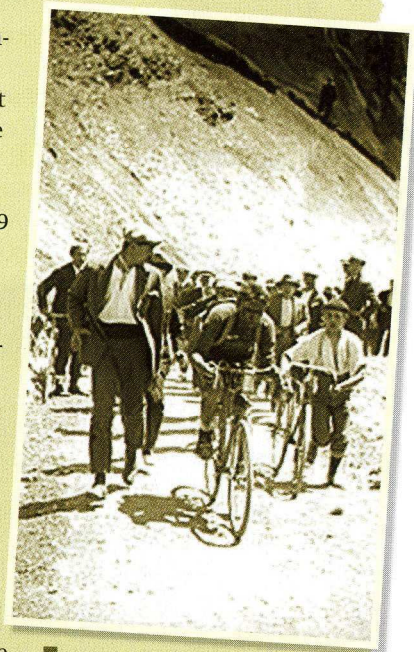
omdat hij zo stonk, maar uit angst voor valpartijen. Anquetil was zo lam als een krijger en had moeite zijn stuur recht te houden...

**TOUR
1980**

De kunst van het laatste worden

Zo hard als renners nu bovenin het klassement strijden voor de podiumplaatsen, zo venijnig kon het er jaren terug aan toe gaan in de strijd om de rode lantaarn, de laatste plaats in de Tour de France. Liever allerlaatste dan anoniem in de achterhoede. Een beetje

slimme coureur zette die bekendheid na de Tour om in harde knaken. De talloze criteriums betaalden flinke startgelden om de rode lantaarn drager te kunnen presenteren. Da's makkelijk zakkenvullen, zult u denken, maar dat valt tegen. Laatst worden is – zeker in een tijdperk zonder al te veel communicatiemiddelen – lastiger dan het lijkt. Renners moeten namelijk wel dagelijks binnen de limiet binnenkomen. Lukt dat niet dan worden ze uit koers genomen en kunnen ze fluiten naar hun laatste plaats. De strijd om de laatste plaats levert in het verleden heel wat hilarische taferelen op. Van renners die in de kroeg gaan zitten (Roger de Flotrière, 1904) tot renners die tien meter voor de meet in de remmen knijpen. Dat laatste doet de Oostenrijkse ex-bokser Gerhard Schönbacher die in 1979 en 1980 laatste wordt. Niet lang daarna stopt de organisatie van de Tour met het belonen van de rode lantaarn drager. Al dat getreuzel zou in strijd zijn met het heldhaftige karakter van de ronde... ■

DANK!

Voor dit artikel is met plezier geput uit de volgende prachtige wielerveboeken:

- *Parijs is nog ver*, Peter Ouwerkerk, Uitgeverij De Arbeiderspers, 2003
- *Het zweet der goden*, Benjo Maso, Uitgeverij De Arbeiderspers, 1990
- *De bijbel van 100 jaar Tour*, Jean Nelissen, Uitgeverij L.J.Veen, 2003

**SALLAND DRINKT HEINEKEN,
TWENTE WIL GROLSCH**

Brummen

De gemeente Brummen is schitterend gelegen tussen de uitlopers van de Veluwe en de rivier de IJssel. De dorpen Brummen, Eerbeek, Broek, Empe, Hall, Leuvenheim, Oeken, Tonden en Voorstonden behoren tot de gemeente. Kilometers rustige binnenwegen, deels nog onverhard, en vrijliggende fietspaden maken Brummen en omgeving tot een oase voor de fietser en wandelaar.

Karakteristiek voor de gemeente Brummen zijn de vele landhuizen, landgoederen en grote oude villa's. Voorbeelden hiervan zijn: Kasteel Landgoed De Engelenburg, Landgoed Huis te Eerbeek, Spaensweerd, De Rees en Den Bosch. De tuinen van de 17e eeuwse buitenplaats zijn in een aantal weekends in het voorjaar en de zomer voor publiek opengesteld.

De gemeente Brummen heeft nog ruim zestig bouwwerken op de gemeentelijke monumentenlijst staan. Een tocht langs deze gebouwen is beslist de moeite waard. In het gemeentehuis aan de Engelenburglaan is een gratis vouwblad verkrijgbaar waarin alle monumenten staan beschreven. In het gemeentehuis kunt u bovendien het zilver van de schuttersvereniging 'Het Sint Jansgilde' uit 1611 bezichtigen. Het Gilde organiseert het jaarlijkse vogelschieten op de Vogelwije, aan de weg naar Bronckhorst.

Voor de kinderen is een bezoekje aan Dierenpark 't Goor aan de Troelstraweg de moeite waard.

Activiteiten in Brummen

Voor de golfers is het goed toeven op het landgoed Groot Engelenburg met zijn golfbaan. Partycentrum en hotel De Vinkenweide biedt vele originele bedrijfs- en familie-arrangementen.

De veerpont naar Bronckhorst

Vanuit Brummen kunt u met de auto per veerpont naar Bronckhorst. Het is het kleinste

stadje van ons land. U kunt er ondermeer een kaasboerderij, een pottenbakkerij, een edelstenmuseum en het Dickensmuseum bezoeken. Ook worden in kapelletje wekelijks exposities gehouden en voorstellingen gegeven.

Cortenoever

Dit natuurreservaat wordt aan drie kanten ingesloten door de IJssel. Het

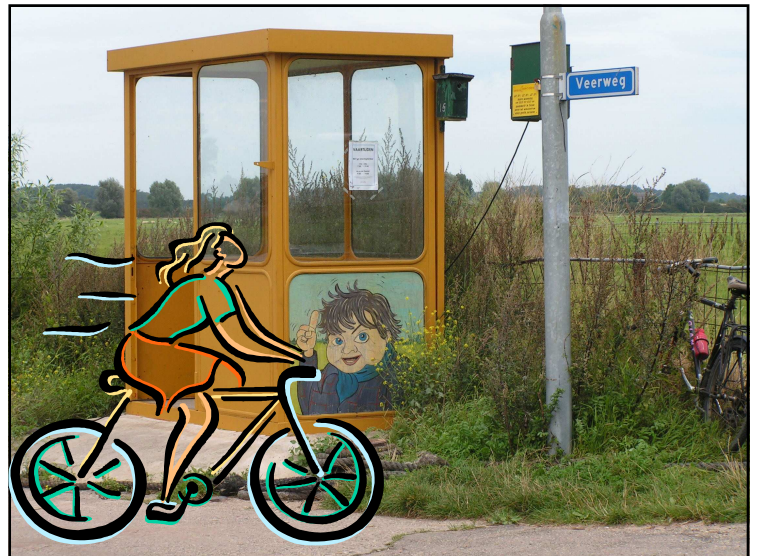
Tip:

Maak eens een tochtje naar bewoonde ooievaarsnesten. Ze zijn er onderandere in Hall, het Hof te Dieren, Kasteel Biljoen in Velp en kasteel Midachten.

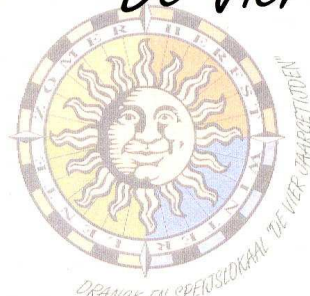
Meifeesten

Jaarlijks worden in de manege aan de Eerbeekseweg in Brummen de Meifeesten gehouden, dit jaar van 17 t/m 20 mei, met ondermeer De Dijk, Direct en Jan Smit. www.meifeesten.nl Ook wordt 4 keer per jaar het **Quattro Stagione popfestival** gehouden in Brummen.

stadje van ons land. U kunt er ondermeer een kaasboerderij, een pottenbakkerij, een edelstenmuseum en het Dickensmuseum bezoeken. Ook worden in kapelletje wekelijks exposities gehouden en voorstellingen gegeven.

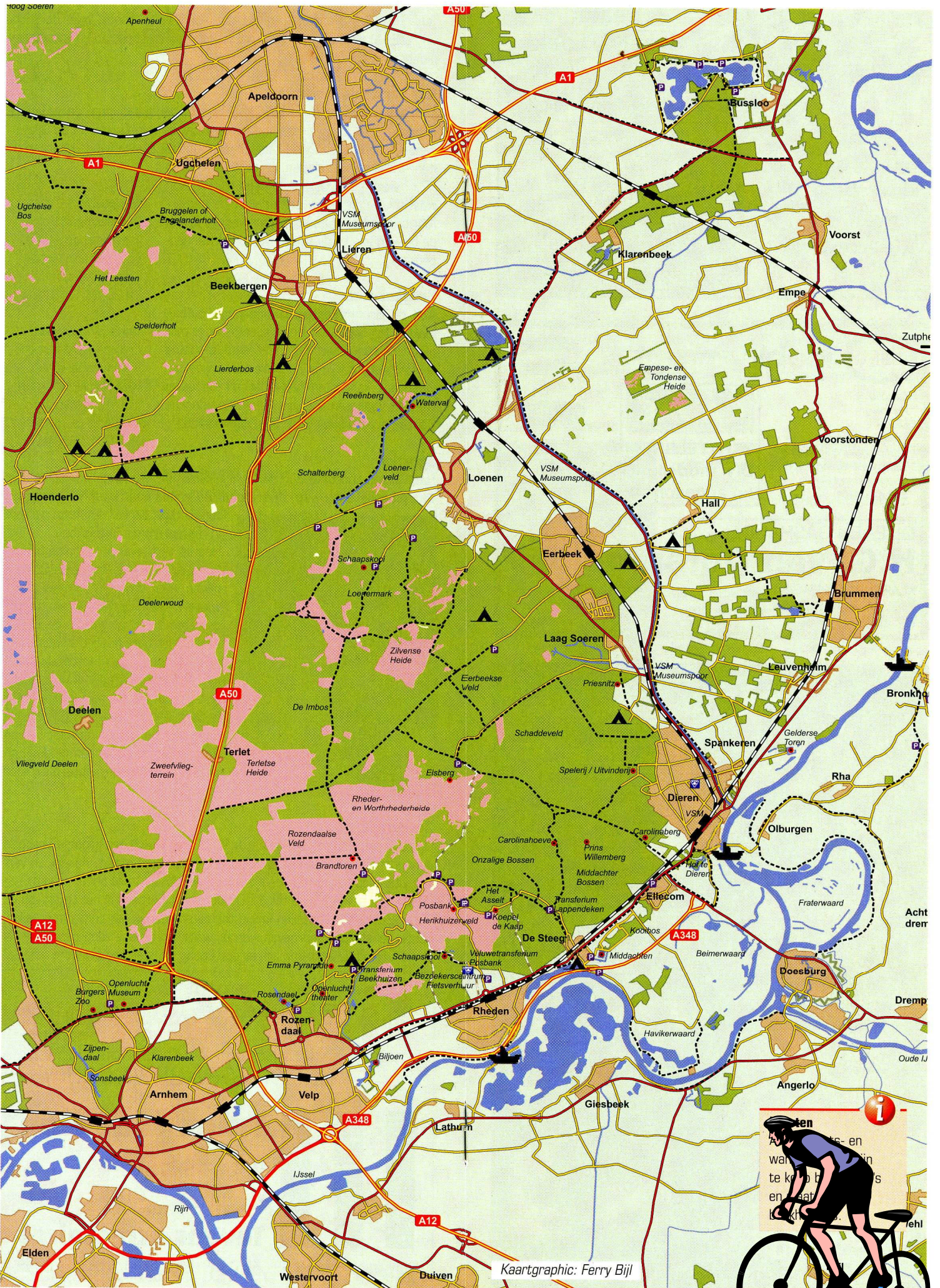
De Vier Jaargetijden

E. Burgers
06 - 15010163

Marktplein 18
6971 AB Brummen
Tel.: 0575 - 560071
Fax: 0575-562952
brummen@devierjaargetijden.nl
www.devierjaargetijden.nl

Kaartgraphic: Ferry Bijl